

திருக்கோணமலையை நிற்பரிடமாகவும்
கொழும்பை வசிப்பரிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

திரு. வேலுப்பிள்ளை சண்முகபவன்

அவர்களின்

31^{ம்} நாள் நினைவு மலர்

25.03.2023

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்

31^{ம்} நாள் நினைவஞ்சலி

அன்னை மடியில்

மகவாக

1946 - 01 - 16

அமரர்.

இறைவன் அடியில்

மகவாக

2023 - 02 - 24

திரு. வேலுப்பிள்ளை சண்முகபவன்

(ஓய்வு பெற்ற பிராந்திய மருந்தாளர், திருக்கோணமலை)

திதி வெண்பா

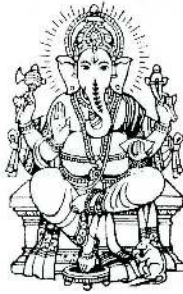
ஆண்டது சுபகிடுது ஆன மதி மரசியில்
பூண்ட திதி பூர்வ பக்க சதுர்த்தியில் மீண்டான்
சண்டிகபவனென்னும் நஞ்சான்றோன்
சங்கரனார் கரலடிக்கே கரண்.

சமர்ப்பணம்

பெற்ற பிள்ளைகளைப் பற்றுடன் வளர்த்து
படிப்புடன் பண்பும் பாசமும் கலந்தே கொடுத்து
இல்வாழ்வின் நல்வாழ்வுக்காக பல
வளங்களையும் எமக்களித்து உற்ற
பேரன் பேத்திகளை உளமார வாழ்த்தி உறவினரும்
உறவரும் போற்ற வாழ்ந்து
உடல் சற்றுந் தளர்ந்த போதும்
ஆண்டு எழுபத்தேழைக் கடந்து
தலை நிமிர்ந்து தீயமாய் நிற்கும்
தங்கள் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பணம்.

- குடும்பத்தினர் -

பஞ்ச புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது-பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமல் சார்வார் தமக்கு.

தேவரத்

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பும்
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
வடிவினர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடலோதம் நித்திலங் கொழிக்குங்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

திருவாசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மாமணி விளக்கை
 செற்றவர் புராங்கள் செற்றஎம் சிவனை
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண் டுள்ளம்
 குளிரஎன் கண்குளிர்த் தனவே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
 பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்பராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்
நிலவு உலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்து ஆடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடும் முகம் ஒன்றே!
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசும் முகம் ஒன்றே!
கூறும் அடியார்கள் வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே!
குன்று உருவ வேல் வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே!
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே!
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகம் ஒன்றே!
ஆறுமுகம் ஆன பொருள் நீ! அருள வேண்டும்!
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே!

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க்கை வரலாறு

கோயிலும் சனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலைப் பதியில் மா, பலாவுடன் இனிய பழங்களைச் சொரியும் சாம்பல்தீவில் வேலுப்பிள்ளை அன்னபூரணம் தம்பதிகளுக்கு பெருமைசேர் தவப்புதல்வனாக அமரர் சண்முகபவன் 1946 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 16 ஆம் திகதி பிறந்தார்.

ஆரம்பக்கல்வியை உப்பு வெளி மெதடிஸ்டத் மிஷன் தமிழ் கல்வன் பாடசாலையில் பயின்று, இடைநிலைக்கல்வி மற்றும் உயர்தரக்கல்வியை திருக்கோணமலை இராமகிருஷ்ண மிஷன் இந்துக் கல்லூரியில் ஆங்கில மொழி மூலம் கற்றுத் தேறினார்.

காற்பந்து விளையாடுவதிலும், துடுப்பாட்டத்திலும் சிறந்து விளங்கிய அமரர் சண்முகபவன் கழக ரீதியான மற்றும் பாடசாலை ரீதியான போட்டிகளில் பங்குபற்றியிருந்தார்.

1966 ஆம் ஆண்டு தேசிய மருந்தாளர் பரீட்சைக்கூடாக மருந்தாளர் கற்கை நெறிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு கொழும்பு மருத்துவக் கல்லூரியின் பட்டம் பெற்ற மருந்தாளராக 1969 ஆம் ஆண்டு காலி வைத்தியசாலையில் தனது பணியை ஆரம்பித்தார்.

தனது தந்தையார் வேலுப்பிள்ளையின் கட்டுக்கோப்பான வழிகாட்டலிலும் தாயார் அன்னபூரணத்தின் அநீத அன்பாலும் ஆளுமைப்படுத்தப்பட்ட அமரர் சண்முகபவன் தனது தந்தை தாய்வழி சகோதர உறவுகளாலும் மைத்துனர் மைத்துனிகளாலும் அதிகம் நேசிக்கப்பட்டும் மதிக்கப்பட்டும் இருந்தார். தாயார் அன்னபூரணத்தின் அனைவரையும் அரவணைக்கும் கொள்கையையும் விருந்தோம்பும் வழக்கத்தையும் என்றும் விரும்பிக் கடைபிடித்தார்.

1974 ஆம் ஆண்டு வரை காலியில் தனது பணியை தொடர்ந்த அமரர் சண்முகபவன் 1974 ஆம் ஆண்டு புகழ்பூத்த நிலாவெளிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த கிராம சேவையாளர் சரவணமுத்து

கண்ணகைப்பிள்ளை தம்பதிகளின் மூத்த புதல்வி கமலாதேவியை கரம் பிடித்து தனது இல்லற வாழ்வை இனிதே ஆரம்பித்தார்.

1975 இல் இடமாற்றம் பெற்று கேகாலை பிராந்திய மருந்தாளராக தமது அரிய பணியைத் தொடர்ந்தார். அன்னாரின் உயரிய சமத்துவக் கொள்கைகளை மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்ல அவரது அன்பு மனைவி கமலாதேவி என்றும் துணையாகவும் பலமாகவும் இருந்தார்.

இல்வாழ்வில் மூன்று புதல்விகளைப் பெற்ற சண்முகபவன் கமலாதேவி தம்பதிகள் அவர்களுக்கு சீரிய கல்வியை வழங்கி துறைசார் பட்டப்படிப்பு வரை முன்னேற்றினார்கள்.

தனது மருமக்களிடத்தில் அதிக பாசமும் கரிசனையும் கொண்ட அமரர் சண்முகபவன் அவர்களுக்கு ஒரு ஒழுக்க வழிகாட்டியாகவும் முன்னுதாரணமாகவும் திகழ்ந்தார்.

1977 ஆம் ஆண்டு தனது சொந்த ஊரான திருக்கோணமலைக்கு இடமாற்றம் பெற்று திருக்கோணமலை ஆதார வைத்தியசாலையிலும் பின்பு பிராந்திய சுகாதார சேவைகள் பணிமனையிலும் 1997 ஆம் ஆண்டு வரை இருபது ஆண்டுகள் சீரிய பணி ஆற்றினார்.

1988 களின் பிற்பகுதியில் மாகாண ரீதியில் மருந்தாளர்களை பயிற்றுவித்து வடக்கு கிழக்கு மாகாண சேவையின் கீழ் உள்வாங்குவதற்கான கன்னி முயற்சியில் ஈடுபட்டு அதில் வெற்றியும் கண்டார். மிகவும் நெருக்கடியான போர்க்காலத்திலும் தந்துணிவோடு பொதுமக்களுக்கான மருத்துவ சேவையை வழங்குவதற்காக மருந்துப் பொருட்களை கொழும்பில் இருந்து பெற்றுக்கொள்வதில் பெரும் பங்காற்றிய அமரர் சண்முகபவன் திருக்கோணமலை ஆதார வைத்தியசாலையின் ஆரம்பகட்ட அபிவிருத்திப் பணியில் நிர்வாகத்துடன் சேர்ந்து பெரும்பங்கு ஆற்றினார். வறுமைப்பட்ட மற்றும் அதிக பாதிப்புக்கு உட்பட்ட மக்களுக்கான சேவையை வழங்குதல் அவரின் பிரதான கொள்கையாகும்.

1997 ஆம் ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னதாகவே ஓய்வு பெற்ற அமரர் சண்முகபவன் இலங்கை காப்புறுதி கூட்டுத்தாபனத்தின் காப்புறுதி ஆலோசகராக 2000 ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்பட்டார். 2004 ஆம் ஆண்டு ஆழிப்பேரலைத் தாக்கம் மற்றும் 2006 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வன்முறைகள் என்பவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட காப்புறுதியாளர்களுடைய நட்ட ஈட்டைப் பெற்றுக்கொடுக்க மிகவும் காத்திரமாக பணியாற்றிய அமரர் சண்முகபவன் அவர்கள் தனது சமூகத் தொடர்புகளை பெரிதும் விஸ்தரித்துக் கொண்டார்.

2010 முதல் 2023 வரை கொழும்பை தனது வசிப்பிடமாக ஏற்படுத்திக் கொண்ட அமரர் சண்முகபவன் பல்வின சமூகத்துடனும் தனது பேரப்பிள்ளைகளுடனும் மிகவும் சந்தோஷமாக கழித்தார்.

எளிமையான வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் அளித்த அமரர் சண்முகபவன் தனது நண்பர்களிடத்திலும் பல்வேறு பல்லின அயலவர்களிடமும் ஒரு சிறந்த பண்பாளனாகவும் உதவிக்கரம் கொடுப்பவராகவும் திகழ்ந்தார். தனது பேரப்பிள்ளைகள், பிள்ளைகள் மற்றும் பெறாமக்களுடன் மிகவும் உற்சாகமாக கலகலப்பாகப் பேசி மன தைரியமுட்டி அறிவுரைகளை அளித்தார்.

2021 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் ஏற்பட்ட நரம்பியல் நோய் காரணமாக சடுதியாக சுகவீனமுற்ற அமரர் சண்முகபவன் 2023 ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் 24 ஆம் திகதி இறைபதம் எய்தினார்.

சகலகலாவல்லி மாலை

கட்டளைக் கலித்துறை

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித் தாகவுண் டாக்கும்வண்ணம்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகல கலாவல்லியே. 1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நான்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே சகல கலாவல்லியே. 2

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டுதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே. 3

தூக்கும் பனுவற் துறைதோய்ந்த கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள் வாய்வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே. 4

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்யபொற் பாதபங் கேருகமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராததென் னேநெடுந் தாட்கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந் நாவு மகமும்வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலாவல்லியே. 5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலுமன்பாடி
கண்ணுங் கருத்து நிறைந்தாய் சகல கலாவல்லியே. 6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல் காயுளங் கொண்டுதொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணம்
காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே சகல கலாவல்லியே. 7

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள் வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால முஞ்சிதை யாமைநல்கும்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே சகல கலாவல்லியே. 8

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாயே சகல கலாவல்லியே. 9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய் வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகல கலாவல்லியே. 10

கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக்-கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும், நிமலரூள் கந்தர்
சஷ்டி கவசம் தனை.

அமர ரிடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணரி யாட
மையல் நடனஞ்செய்யும் மயில்வா கன்னார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக!
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக!
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ர ர ர ர ர ர
ரிவண பவச ரி ரி ரி ரி ரி ரி
விநபவ சரவண வீரா நமோநம

நிபவ சரவண நிறநிற நிறென
 வசுர வணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் சவ்வும்
 உய்யொளி சௌவும் உயிரைங் கிலியும்
 கிலியுஞ் சௌவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் தினம் வருக!
 ஆறு முகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறிடு நெற்றியில் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச்செவ் வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மாற்பில்
 பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மாற்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யமுகம் இணைமுமுந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கண செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫

டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்குகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோ தனென்று
 உன் திருவடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடினை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளி ரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமி ரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை ரத்ன வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிடண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத் தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க

கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகளி ரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கையி ரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கையி ரண்டும் பின்னவள் இருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறக் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழுக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும், குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசு காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணளும்
 கனபுசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர் களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்

நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டிய பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதும் அஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்ட பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கைகால் முறிய
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு கூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலை வெகுண்டது வோடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலையங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புருதி
 பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி

பற்குத் தரணை பருஅரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றணைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீனெக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக் குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன் திரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா வதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடும்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தனிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பாலகு மாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யாணுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினேன் ஆடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணிய
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னரு ளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமுஞ் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க

வாழ்க வாழ்க மலைக்குற வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்களன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அஷ்டிக் குள்ளோர் அடங்கிலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங்கு அருளுவர்
 மற்றவ ரல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதனைனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிபொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்ரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்

வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாகச்
 சூரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வர்க் குவந்தழு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி!
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி!
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி!
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி!
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி!
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி!
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி!
 வெற்றி புனையும் வேலே போற்றி!
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோ ரரசே!
 மயில்நட மிருவோய் மலரடி சரணம்!

சரணம் சரணம் சரவண பவலும்
 சரணம் சரணம் சண்டுகா சரணம்

சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
 ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
 ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
 வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
 ஈச னடிபோற்றி எந்தை யடிபோற்றி
 தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதுனால்

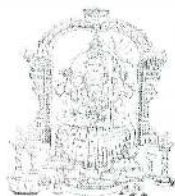
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தனனை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதுங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
 பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவிறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனாறி நின்று

பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களை ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தான் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூறித்தமெய்க் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே

காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேன்எம் ஐயா அரனேஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்ஆனார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஒன்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவி துணை

ஓம் சக்தி ஓம்

கௌரி காப்பு

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மாள் தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பணிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளிதாயே
கொடியமகிஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரிநீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும

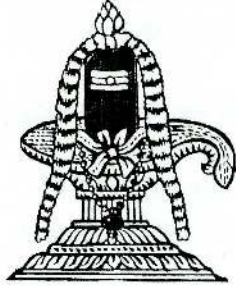
அம்மா உமை அணைத்தே அருள்மாரி பொளிந்தானே
 வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாக் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டி விடு
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறியை உண்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையகத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான்விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குத் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்குத் திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால்பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணபொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசுலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏந்துபுகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்துவரும்

தொடர்ந்து அணிவோர்க்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாட்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சுவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நானும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு தவமிருந்தே
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல்லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்தி லோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பறுளும்

ஓம் சக்தி ஓம்

திருச் சிற்றம்பலம்

லிங்காஷ்டகம்

ப்ரம்ம முராரியார் போற்றிடும் லிங்கம்
சிறிதும் களங்கம் இல்லா சிவலிங்கம்
பிறவியின் துயரை போக்கிடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ லிங்கம் !!

தேவரும் முனிவரும் போற்றிடும் லிங்கம்
காமனை எறித்த கருணாகர லிங்கம்
இராவணன் உள்ளம் விளங்கிடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ லிங்கம் !!

வாசமனைத்தையும் பூசிய லிங்கம்
வளர் அறிவாகிய காரண லிங்கம்
சித்த சுராசுரர் போற்றிடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ லிங்கம் !!

பொன்மணி சூடி சுடர்ந்திடும் லிங்கம்
தன்னிடை நாகம் அணிந்திடும் லிங்கம்
தக்ஷனின் யாகம் வீழ்த்திய லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ லிங்கம் !!

குங்குமம் சந்தனம் பூசிய லிங்கம்
பங்கஜ மாலையை சூடிய லிங்கம்
தொங்கிய வினைகளை போக்கிடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ லிங்கம் !!

தேவ கணங்களின் அர்ச்சனை லிங்கம்
தேடிடும் பக்தியில் வூரிடும் லிங்கம்
சூரியன் கோடி சுடர் விடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ லிங்கம்!!

எட்டு தளத்தினுள் எழுந்திடும் லிங்கம்
எல்லாமாகிய காரண லிங்கம்
எட்டு தரித்திரம் நீக்கிடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ லிங்கம்!!

தேவரின் உருவில் பூஜைக்கும் லிங்கம்
தேவ வனமலரை ஏற்றிடும் லிங்கம்
பரமநாதனாய் பரவிடும் லிங்கம்
நானும் வணங்கும் சதாசிவ லிங்கம்!!

லிங்காஷ்டகம் இதனை தினமும் சிவ சன்னதியில் சொல்வார்
சிவலோக காட்சியுடன் சிவனருளும் கொள்வார்.
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி.

ஓன்ஹ் ஓவிலல்

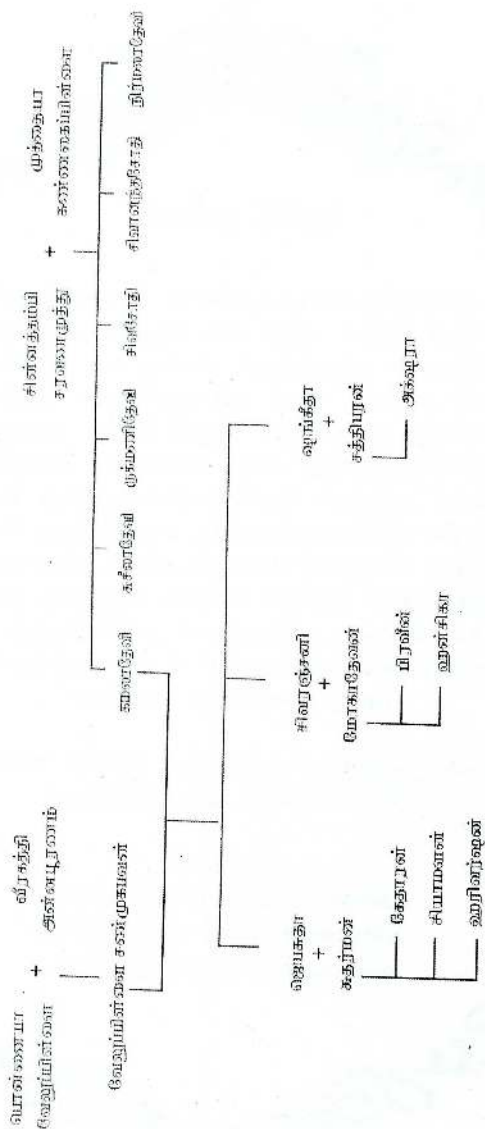
அமரர்.திரு.சண்முகபவனின் மரணச்செய்தி
கேட்டு நேரில் வந்து கை தந்தும், அனுதாபச்
செய்திகளை அனுப்பியும், எமக்கு பல வழிகளிலும்
ஆறுதல் கூறியும், மலர் வளையங்களை அனுப்பியும்
பல்வேறு வழிகளிலும் உதவி செய்த அனைத்து
உள்ளங்களுக்கும் எமது மனமார்த்த நன்றிகள்.
விஷேடமாக அன்னார் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த வேளையில்
அன்னாரின் சிகிச்சைகளுக்காக உதவிபுரிந்த கொழும்பு
தெற்கு போதனா வைத்தியசாலை நிபுணர்கள்,
வைத்தியர்கள், தாதிகள் மற்றும் மருத்துவ துறைசார்
நண்பர்கள் மற்றும் அன்னாருடன் தங்கியிருந்து அன்றாட
பராமரிப்பை மேற்கொள்ள உதவியவர்களுக்கும்
எமது உளமார்த்த நன்றிகள்.

ஒவ்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட ரீதியில் நன்றி கூற
இயலாமைக்கு வருந்துகிறோம்.

இங்ஙணம்

மனைவி, மக்கள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள், சகோதரர்கள்,
மைத்துனர்கள், மைத்துனிகள்.

வம்ச விநிதம்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையதை எதை நீ இழந்தாய்?
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அதை நீ இழப்பதற்கு?
 எதை நீ படைதிருந்தாய், அது வீணாவதற்கு ?
 எதை நீ எடுத்து கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ,
 அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொரு நாள்,
 அது வேறொருவருடையதாகும்.
 இதுவே உடை நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

